

PROGRAM BOHOSLUŽIEB FARNOSTI BABÍN

MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA 2016

Ukáž nám, Pane, svoje milosrdenstvo a daj nám svoju spásu.

Týždeň 50.

DNES: DRUHÁ ADVENTNÁ NEDEĽA

7. 12. 2015 - 13.12. 2015

Farský kostol Zoslania Ducha Svätého Babín

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 7. 12. 15	SV. AMBRÓZ. BISKUP A UČITEĽ CÍRKVI, SPOMIENKA	+ Ján Trnka, Milan Began, Terézia Duchoňová	17.00	16.30	
UTOROK 8. 12. 15	NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE, SLÁVNOSŤ, PRIKÁZANÝ SVIATOK	Pod'akovanie - František a jeho rodina Za veriacich	7.00 18.00		
STREDA 9. 12. 15	FERIA	+ Mária a Ján Škunta	17.00	16.30	
ŠTVRTOK 10. 12. 15	FÉRIA				
PIATOK 11. 12. 15	SV. DAMAZ I.. PÁPEŽ, ĽUB. SPOM.	+ rod. Bohucká, Spuchľáková	17.00	16.30	
SOBOTA 12. 12. 15	FERIA				
NEDEĽA 13. 12. 15	TRETIA ADVENTNÁ	Na úmysel Za veriacich	7.00 10.00		

Kostol sv. Jána a Pavla Vasiľov

DEŇ	LITURGICKÝ KALENDÁR	ÚMYSEL SV. OMŠE	ČAS	SV. SPOVEĎ	INÉ PODUJATIE
PONDELOK 7. 12. 15	SV. AMBRÓZ. BISKUP A UČITEĽ CÍRKVI, SPOMIENKA				
UTOROK 8. 12. 15	NEPOŠKVRNENÉ POČATIE PANNY MÁRIE, SLÁVNOSŤ, PRIKÁZANÝ SVIATOK	+ rod. Dvorštiakova, Žofajova	17.00		
STREDA 9. 12. 15	FERIA				
ŠTVRTOK 10. 12. 15	FÉRIA	+ rod. Griglova	17.00	16.45	
PIATOK 11. 12. 15	SV. DAMAZ I.. PÁPEŽ, ĽUB. SPOM.				
SOBOTA 12. 12. 15	FERIA	+ Jozef Jurky	17.00	16.30	
NEDEĽA 13. 12. 15	TRETIA ADVENTNÁ	Na úmysel	8.30		

- **Oznamy** Jesenná zbierka na charitu minulú nedeľu bola 568,-€ (B: 314,-€, V: 254,-€)
- V nedeľu je vo farskom kostole v Babíne vystavená Najsvätejšia Sviatosť Oltárna pri príležitosti Večnej diecéznej poklony Najsv. Sviatosti Oltárnej. Sv. Oltárna bude vystavená od 11.00 hod. a odložená bude o 16.00 hod. s pobožnosťou a požehnaním.
- Tento týždeň v stredu, v piatok a sobotu sú zimné kántrové dni. Obsah týchto dní je: Príchod Kristovho kráľovstva do rodín, duchovná obnova rodín a pokoj vo svete.
- Sv. spoveď pred Vianočnými sviatkami bude v našej farnosti o týždeň - vo štvrtok 17.12.2015 Babín i Vasiľov od 14.30 hod. do 16.00 hod.
- Na slávnosť Nepoškvrneného Počatia Panny Márie začne otvorením svätej brány milosrdenstva v bazilike sv. Petra v Ríme MIMORIADNY SVÄTÝ ROK MILOSRDENSTVA, ktorý bude trvať do slávnosti Krista Kráľa - 20. novembra 2016
- Upratovanie kostola: Babín : č. d. 250 - 264
Vasiľov: Zuzana Žofajová, Ľudmila Pindiaková, Viera Bakaľová,
Mária Baraniaková, Ľubica Baraniaková, Mária Bombiaková

Zamyslenie na 1. týždeň Roku milosrdenstva

OTVORENIE SVÄTEJ BRÁNY MILOSRDENSTVA

Posvätný obrad otvorenia Svätej brány v bazilike svätého Petra v Ríme, ktorý uskutoční 8. decembra 2015 Svätý Otec František, symbolicky naznačí začiatok mimoriadneho Jubilejného svätého roku milosrdenstva. Bude to veľký okamih, veľká hodina pre Cirkvi i pre celé ľudstvo. Slávnostne začneme prežívať rok trvajúci sviatok Božieho milosrdenstva.

Symbolika Svätej brány obsahuje bohaté posolstvo pre kresťanov. Je inšpiráciou k duchovnej aktivite počas celého Jubilejného roku 2016. Táto symbolika sa viaže aj na brány našich kostolov. Keď vstupujeme cez bránu chrámu, oslovuje nás svojím posolstvom.

Brána - obraz Krista. V prvom rade Svätá brána milosrdenstva, aj naša kostolná brána, je obrazom Ježiša Krista. On sám je bránou, ako to povedal: „Veru, veru, hovorím vám: Ja som brána k ovciam: Všetci, čo prišli predomnou, sú zloději a zbojnici, ale ovce ich nepočúvali. Ja som brána. Kto vojde cezo mňa, bude spasený; bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu.“ (Jn 10, 7-9) Jeho príchodom sa pre nás úbohých vyhnancov zeme otvorila brána do svätyne Najsvätejšej Trojice, do vnútorného života Boha. Ježiš Kristus svojím príchodom sprítomnil na zemi Boha, bohatého na milosrdenstvo, a sprístupnil ho všetkým ľuďom. Otvoril nám dvere do jeho lásky, do spoločenstva s ním. On sám je tými otvorenými dverami, cez ktoré možno vstúpiť do náručia milosrdného Otca. Ježiš povedal: „Nik nepríde k Otcovi, iba cezo mňa!“ (Jn 14, 6) Jestvuje len jediná cesta k Bohu a len jediná brána do vnútorného spoločenstva s Otcom, Synom a Duchom Svätým, len jediný možný vstup do hlbín Boha, a to je Ježiš Kristus, narodený v Betleheme, umučený na Kalvárii a vzkriesený v Jeruzaleme. Táto brána je otvorená, lebo Kristus je tu, medzi nami, je v Eucharistii. Najsvätejšia Eucharistia je ten jediný vchod do svätyne božstva. Márne sa je pokúšať prísť k Bohu cez iné náhradné a bočné vchody, ak nepôjdeme cez Eucharistiu, cez Ježiša Krista, jedinou bránu, s Bohom sa nestretneme.

Brána - obraz Panny Márie. Symbolika brány sa vzťahuje aj na Pannu Máriu. V modlitbe Loretánskych litánií Panne Márii dávame vznešený titul „Brána do neba“. Ona je naozaj bránou, ved' cez ňu k nám prišiel Vykupiteľ sveta, Ježiš Kristus. Panna Mária je pre nás bránou aj v tom zmysle, že skrze ňu ľahšie a bezpečnejšie máme prístup k Ježišovi Kristovi, jej Synovi. „Skrze Máriu k Ježišovi!“ - je starobylé heslo, ktoré hlása dôležitú úlohu Panny Márie v našom kresťanskom živote. Cez Máriu ako cez bránu chceme prichádzať k Ježišovi aj v tomto Roku milosrdenstva. Pohybom cez túto bránu nech sú naše každodenné modlitby k Panne Márii, naše vrúcne prosby o jej orodovanie a ochranu, ale aj napodobňovanie jej čností. Modlitba sv. Bernarda nech nás utvrdí v dôvere v orodovanie Matky milosrdenstva v tomto Roku milosrdenstva: „Spomeň si, svätá Panna Mária, že nikdy nebolo počuť, žeby bol niekto opustený, kto sa utiekal pod tvoju ochranu, teba prosil o pomoc a žiadal o tvoje orodovanie. Povzbudený touto dôverou aj ja sa utiekam k tebe, Matka, Panna panien; k tebe prichádzam, pred tebou stojím ako úbohý a kajúci hriešnik. Matka večného Slova, neodmietni moje slová, ale ma milostivo vypočuj a vyslyš. Amen.“

Brána - vstup do Cirkvi. Svätá brána, ktorú otvorí Svätý Otec František v Ríme, a ktorú nám bude pripomínať aj brána nášho kostola, sú zároveň aj dvere do Otcovho domu, do Božej rodiny. To je ďalší symbolický význam brány kostola. Je to brána do Cirkvi, do spoločenstva bratov a sestier. Vo Svätom roku milosrdenstva sa nám otvorí brána, aby sme plnšie vstúpili do spoločenstva bratov a sestier a naplno sa zaradili medzi nich, aby sme sa dali Duchu Svätému pridružiť, včleniť ako živé údy do tajomného Kristovho tela, Cirkvi. Otvorená brána domov k Otcovi a k bratom je pre nás všetkých márnотratných synov a dcéry výzvou k návratu cez celý tento Svätý rok milosrdenstva. Nech je výzvou k úprimnému a pravému pokániu, v ktorom sa zmierime s Otcom, keď sme ho urazili, a s bratmi, ktorým naše hriechy ublížili. Otvorená brána v Otcovom dome je aj pozvanie prisadnúť si k stolu, jesť telo Božieho Baránka a piť jeho krv na eucharistickej hostine. Otvorenie svätej brány milosrdenstva nám symbolizuje okrem toho aj sprístupnenie pokladnice všetkých Božích milostí a darov. Je to akoby otvorenie pokladnice, v ktorej sú ukryté všetky poklady múdrosti a milosti. Je to akoby Božia banka, ktorá sa nám tu otvára a sprístupňuje všetky Božie milosti bez platenia, zadarmo.

Brána - obraz večného domova. Svätá brána milosrdenstva je symbolom a ohlásením aj budúcej brány nášho večného domova, cez ktorú raz v hodine smrti každý z nás musí prejsť. Brána neba otvorená Kristovým vtelením a vykúpením, ktorú nám má denne pripomínať aj vchod do nášho kostola, nech nás vychováva a učí, že sme tu na zemi len pútnikmi, že sa uberáme domov do blaženosti Otca, ktorú má so Synom a Duchom Svätým. Medzi touto bránou neba a bránou nášho kostola a do Cirkvi ako takej, je veľký súvis, závislosť. Veru, neprejde poslednou, kto nevstúpil prvou. Prvá i posledná, počiatok i záver našej spásy, alfa i omega nášho života je Ježiš Kristus, jediný Spasiteľ sveta.

Cez bránu sa vchádza i vychádza. Každá brána slúži na dve veci: vchádzanie i vychádzanie. Platí to aj o Svätej bráne milosrdenstva aj o bráne nášho kostola, ktorou vstupujeme do chrámu. Brána, ktorou sa vchádza dnu do kostola i do Cirkvi, slúži aj na to, aby sa ňou mohli vychádzať aj von. Má dva smery - zvonku i zvnútra. Žiaľ, musíme spomenúť, že sú aj odchody, smutné a tragické odchody, ktorých sme svedkami aj v našej krajine. Keď ľudia zväbení svetom a pomýlení hriechom odchádzajú aj z kostola aj z Cirkvi, aby sa stali tulákmi tejto zeme, ľudmi bez prístrešia, bez nádeje a bez cieľa. Pre tento svoj odchod spomedzi nás, z domu von, často hľadajú lacné výhovorky, najčastejšie v našich nedostatkoch.

Keď hovoríme o dvojsmernej funkcii brány, nemáme na mysli tieto smutné odchody. V súvislosti s otvorenou bránou treba hovoriť viac o našich vychádzaniach z kostola a z Cirkvi v duchu toho poslania, ktoré

počujeme po každej svätej omši, na jej završenie: „Id'te v mene Božom!“ V tomto zmysle otvorená brána kostola symbolizuje naše poslanie šíriť Kristovu pravdu a lásku vo svete. Z bohoslužieb odchádzame do života, aby sme boli kvasom tohto sveta, soľou zeme a svetlom sveta, ako to Pán Ježiš mnohokrát v evanjeliu zdôrazňoval. Z bohoslužieb odchádzajú kresťania apoštolovať, niest' Kristovo evanjelium druhým ľuďom. Nie s knihou v rukách, ale s evanjeliom v srdci odchádzame vonku, aby sme Ježiša Krista a jeho slovo niesli tým, ktorí ho ešte nepoznajú, alebo ho poznajú celkom málo. Sme poslaní a preto cez bránu odchádzame ako poslovia, aby sme tu priviedli nových Kristových učeníkov.

Bolo by nesprávne, keby sme sa domnievali, že Svätá brána milosrdenstva je otvorená iba pre nás. Brána je otvorená pre všetkých ľudí všetkých čias a preto treba aj ostatných cez ňu viesť ku Kristovi. Treba im ohlásiť Krista a pomôcť im vstúpiť do Božej rodiny - Cirkvi. Zdá sa, že na toto veľmi zabúdame. Je veľa veriacich, ale málo svedkov.

Brána nášho srdca. Ešte je jedna symbolika Svätej brány, ktorú nemožno obísť, a to je brána nášho srdca. Práve túto bránu nám treba vo Svätom roku milosrdenstva otvoriť, treba sa nám ponajprv otvoriť samému Kristovi. Treba nám otvoriť bránu nášho srdca, aby Ježiš Kristus mohol vstúpiť do hlbín nášho vnútra, „aby Kristus skrze vieru prebýval vo vašich srdciach, aby ste zakorenení a upevnení v láske mohli so všetkými svätými pochopiť, aká je to šírka, dĺžka, výška a hĺbka a poznať aj Kristovu lásku, presahujúcu každé poznanie, aby vás naplnila Božia plnosť celá.“ (Ef 3, 17-19)

Tajomstvo vtelenia hlása, že Ježiš Kristus je aj Boh aj človek. Ak mu otvárame bránu srdca, prijímame ho ako Boha s Otcom i s Duchom Svätým v nerozdielnej Trojici. Ak mu otvárame bránu srdca, prijímame ho aj ako človeka v nerozdielnej jednote so všetkými ľudskými bratmi a sestrami.

Nech teda otvorenie brán, či v Ríme, či v našej slávnej katedrále na Spiši, alebo aj v našom jednoduchom a skromnom farskom chráme, vyústi aj v otvorení brán nášho srdca pre Boha aj pre ľudí, pre ľudí blízkych i vzdialených, známych i cudzích, lebo, keby sme zatvorili čo len pred jediným človekom tejto zeme svoje srdce, zostanú pre nás všetky sväté brány zatvorené. Zostaneme vonku a nebudeme môcť vojsť dnu, ani dovnútra Najsvätejšej Trojice, do spoločenstva s Otcom, Synom i Duchom Svätým, ani do Božej rodiny Cirkvi, ani do večného domova v nebi.

Každý z nás má kľúč od brány svojho srdca. A ten kľúč je zvnútra, nik zvonku neotvorí. Len my sami môžeme potočiť kľúčom svojej slobody zvnútra a otvoriť dokorán svoje vnútro milosrdnému Kristovi. Toto je najdôležitejšia úloha pre kresťana vo Svätom roku milosrdenstva - otvárať svoje srdce Kristovi a kvôli nemu aj každému človekovi, najmä tým, ktorí potrebujú pomoc. Bolo by márne uveriť v jeho historický príchod pred dvetisíc rokmi, keby sme nanovo neprežívali jeho tajomný a duchovný príchod do nášho srdca dnes. Práve na túto bránu srdca poukazuje Pán Ježiš slovami: „Hľa, stojím pri dverách a klopem. Kto počúvne môj hlas a otvorí dvere, k tomu vojdem a budem s ním večerať a on so mnou.“ (Zjv 3, 20)

Brána chráni pred votrelcami. Slovo „brána“ obsahuje v sebe ešte jeden etymologický význam, ktorý použil aj svätopisec Knihy Sirachovcov: „Ohrad' svoje uši trním a nepočúvaj zlý jazyk, aj na ústa si vlož bránu i zámky!“ (Sir 28, 28) Brána je odvodená od slova brániť. Slúži nielen nato, aby ňou ľudia vchádzali a vychádzali z domu, ale aj na to, aby do domu nevnikli zloději alebo iní nechcení prišielci. Brána má zabrániť vstupu tým, čo prichádzajú škodiť a ničiť. Preto na bránach sú zámky na uzamknutie a rôzne bezpečnostné mechanizmy.

Pán Ježiš učil, ako zabrániť najväčšiemu nepriateľovi človeka - hriechu - vniknúť do ľudského srdca, Túto pomyselnú „bránu“ nazval slovom „pôst“. Tento výraz sa používa hlavne na označenie skutkov odriekania a sebazaprenia. Zvykneme ho nazývať aj „askéza“. Aj slovo „sebazaprenie“ obsahuje v sebe potrebu uzavretia srdca pred škodlivým vplyvom hriechu. Pán Ježiš účasť na dobre Božieho milosrdenstva výslovne spojil s výzvou k sebazapieraniu: „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma. Lebo kto by si chcel život zachrániť, stratí ho, ale kto stratí svoj život pre mňa, nájde ho. Veď čo osoží človekovi, keby aj celý svet získal, a svojej duši by uškodil?! Alebo za čo vymení človek svoju dušu?“ (Mt 16, 24-26) Kristova požiadavka odriekania a umŕtvovania je radikálna a nepozná kompromis. „Ak ťa zvádza na hriech tvoje pravé oko, vylúp ho a odhod' ho od seba, lebo je pre teba lepšie, ak zahynie jeden z tvojich údov, ako keby sa malo celé tvoje telo dostať do pekla. A ak ťa zvádza na hriech tvoja pravá ruka, odtni ju a odhod' od seba, lebo je pre teba lepšie, ak zahynie jeden z tvojich údov, ako keby malo ísť celé tvoje telo do pekla.“ (Mt 5, 29-30) Je to obrazná reč, nemožno ju brať doslovne. Kristus týmto podobenstvom dáva návod, ako si máme počínať v pokušení k hriechu. Treba sa nám správať tak, ako keby sme oko, či ruku nemali. Naše údy nikdy neslobodno zneužiť na hriech. Brániť sa hriechu nie je teda nič iné ako uskutočňovať Kristove slová v evanjeliu: „Vchádzajte tesnou bránou, lebo široká brána a priestranná cesta vedie do zatratenia a mnoho je tých, čo cez ňu vchádzajú. Aká tesná je brána a úzka cesta, čo vedie do života, a málo je tých, čo ju nachádzajú.“ (Mt 7, 13-14) Široká cesta a široká brána, ktorá vedie k smrti a k zatrateniu, symbolizuje život pôžitkárstva, vyhýbania sa ťažkostiam, neochoty zriekať sa a prinášať obety pre pravé a večné hodnoty. Úzka cesta a úzka brána naproti tomu zobrazuje život posvätený obetou z lásky. Vedieť sa zúžiť a zoštíhliť svoju „postavu“, aby mohla prejsť úzkou bránou nie je nič iné, ako sa odriekať, odhadzovať zo seba nadbytočné veci, zbavovať sa toho, čo k nám nepatrí, najmä hriechov. Toto Kristove podobenstvo vhodne dopĺňa a vysvetľuje výrok svätého Jána Krstiteľa: „On musí rásť a mňa musí ubúdať.“ (Jn 3, 30)

Tretia pôstna prefácia vystihuje zmysel sebazapierania i jeho súvis s milosrdenstvom: „Lebo ty chceš, aby sme premáhaním seba krotili svoju pýchu a otvárali srdcia pre chudobných. Keď sa s nimi delíme o chlieb, napodobňujeme tvoju dobrotu i lásku tvojho Syna, nášho Pána Ježiša Krista.“ **Mons. Pavol Janáč**